

тукъ своите пръстени, мониста, обеци
и огледалца, — купъ девойки и момци
предъ него трупатъ се: отпреде имъ разставя
той стоката и съ хъзъ за нешо имъ разправя,
подмигва, маха имъ съ разперени ръце,
изюдиль лунаво пипонесто лице...

До него габровецъ, со бозеви потури,
на голата земя е брустове, костури,
гаванки, ножчета и свирки навалилиъ,
и сякашъ да го е тамъ някой насадиль
да мѣти, отъ местò не се дори поклаша,
а купувачите посреща и изпраща
салъ съ „заповядайте“ „земете си“ и самъ
си нешо въ skutите човръка... По-натамъ
младъ бакърджия е бакрачи и сахани
изпъналъ да лъщѣтъ на слънце. Замотани
юлари и въжа отвѣде е настлалъ
прегърбенъ мотафчи, и съ клекналии гаджалъ
до него нешо си разправя се полека...

Цялъ редъ сергии се нататъкъ надалеко
провличатъ, и гъмжи навалица край тяхъ,
като мравуняци на припекъ. Глъчъ и смяхъ,
отъ всякъде ехти, отъ всякъде припира.
Тукъ съ табла на глава, въ тълпата се провира
черъ симитчия, — тамъ, кърчази со шербетъ
понесълъ, други се промъква пѣкъ напредъ;
тукъ край децата се увѣртатъ халваджии,
тамъ, шо имъ гласъ държи, гърланятъ бозаджии...

И викъ и блъскотня. — А въ ведри небеса
запряно, слънцето се каточе въ гласа
на шумната тълпа услушва и засмени
лучи по техните великденски премени
преплита + претрепти по ~~те~~те бои
и блесне, — татъкъ се на подплесъ открои,
като на някой змей на гъвката ръбата
гърбина ~~татъкъ~~ опашката чепата
У таме | на върхъ ридътъ къде се ~~горѣ~~вий:

— кзептри

13-10

— ... Замеч! Виж
в се върта —